

RETEN PÅ FREDERIKSBERG DOM

afsagt den 6. december 2022

Sag BS-6031/2020-FRB

Eva Tofteberg Persson
(advokat Eva Tofteberg Persson)

mod

Helmer Arne John Christensen
(advokat Søren Noringriis, beskikket)

Denne afgørelse er truffet af dommer Mads Bjerre Østergaard.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 7. februar 2020.

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgte, Helmer Arne John Christensen ved fremsættelse af nogle ytringer over for sagsøgeren, advokat Eva Persson har overtrådt straffelovens bestemmelser om ærekrænkelser, som han har fremsat i forbindelse med nogle klagesager ved Advokatnævnet, under en tidligere verserende retssag ved Retten på Frederiksberg og under nærværende retssag, og i bekræftende fald om Eva Persson har krav på tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26.

Baggrunden for sagens tvist er identisk med den baggrund, der dannede grundlag for en retssag mellem Consilio & Co advokatfirma mod Helmer Arne John Christensen, hvor Retten på Frederiksberg afsagde dom den 18. maj 2020 (j.nr. BS Z-1778/2017). Dommen blev af Helmer Arne John Christensen anket til Østre Landsret, der afsagde dom i sagen den 1. december 2021 (j.nr. BS-

28935/2020-OLR (8. afdeling)). Begge domme er fremlagt under nærværende sag.

Der henvises til sagsfremstillingen i byrettens dom.

Supplerende sagsfremstilling

Nærværende sag blev anlagt af Eva Persson personligt og i egenskab af advokat mod Helmer Arne John Christensen og vedrører ud over de ytringer, der var til pådømmelse i den tidligere retssag, en række yderligere ytringer senest fremsat ved brev af 9. september 2022 til Advokatnævnet.

Eva Persson har i forbindelse med hovedforhandlingen udarbejdet hjælpebilag 1, der indeholder en samlet oversigt over de ytringer, som hun har inddraget i sagen.

Eva Tofteberg Persson har fremsat følgende påstand:

Påstand A

Helmer Arne John C idømmes den højst mulige straf i henhold til straffelovens injuriebestemmelser.

Påstand B

- 1) Beskyldningerne i Christensens adfærdsklage af 8. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 2) om, at Eva Persson har udvist pressende og truende adfærd over for Christensen, kendes ubeføjet.
- 2) Beskyldningerne i Christensens adfærdsklage af 8. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 2) om, at Eva Persson har foretaget manipulering med datoer og tider, kendes ubeføjet.
- 3) Beskyldningerne i Christensens adfærdsklage af 8. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 2) om, at Eva Persson har gjort sig skyldig i uredelighed og uorden, kendes ubeføjet.
- 4) Beskyldningerne i Christensens adfærdsklage af 8. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 2) om, at Eva Persson har optrådt umoralsk og overtrådt Advokatsamfundet kodeks, kendes ubeføjet.

- 5) Beskyldningerne i Christensens adfærdsklage af 8. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 2) om, at Eva Persson har benyttet sig af uetiske og uredelige metoder, kendes ubeføjet.
- 6) Beskyldningerne i Christensens henvendelsen til SKAT af 9. juni 2016 (bilag 5) og til personale hos Concilio & Co advokatfirma I/S af 10. juni 2016 (bilag 4) om, at Eva Persson har gjort sig skyldig i skattesnyd og sort arbejde, kendes ubeføjet.
- 7) Beskyldningerne i Christensens brev/indlæg af 22. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 6) om, at Eva Persson har udnyttet sagsøgte, kendes ubeføjet.
- 8) Beskyldningerne i Christensens brev/indlæg af 22. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 6) om, at Eva Persson har optrådt svigagtig og manipulerende, kendes ubeføjet.
- 9) Beskyldningerne i Christensens brev/indlæg af 22. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 6) om, at Eva Persson har indgivet 28 uredelige sider, herunder sider, som er det rene bedrag og manipulerede, kendes ubeføjet.
- 10) Beskyldningerne i Christensens brev/indlæg af 22. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 6) om, at sagsfremstillingen fra Eva Persson er usand og uredelig, kendes ubeføjet.
- 11) Beskyldningerne i Christensens brev/indlæg af 22. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 6) om, at Eva Persson skulle have begået svig, kendes ubeføjet.
- 12) Beskyldningerne i Christensens brev/indlæg af 22. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 6) om, at "bilag 1 er opdigtet" og "tilvirket til lejligheden", kendes ubeføjet, idet bemærkes, at "bilag 1" er et telefonnotat af 27. januar 2014 (fremlagt i sag BS Z-1778/2017).
- 13) Beskyldningerne i Christensens brev/indlæg af 22. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 6) om, at "bi-lag 2 er et falsum og konstrueret til lejligheden" og at bilag 2 er "tilvirket til lejligheden", kendes ubeføjet, idet bemærkes, at bilag 2 er en udskrift fra advokatsystemet Unik Advosys (fremlagt i sag BS Z-1778/2017).

- 14) Beskyldningerne i Christensens brev/indlæg af 22. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 6) om, at Concilio & Co advokatfirma I/S er snyd og fusk, kendes ubeføjet.
- 15) Beskyldningerne i Christensens brev/indlæg af 22. juni 2016 til Advokatnævnet (bilag 6) om, at Eva Persson manipulerer og lyver, kendes ubeføjet.
- 16) Beskyldningerne i Christensens brev/indlæg af 10. juli 2016 til Advokatnævnet (bilag 9) om, at Eva Persson skulle have begået momsundragelse og skatteunddragelse, kendes ubeføjet.
- 17) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Persson skulle have overtrådt advokatsamfundets etiske regler, kendes ubeføjet.
- 18) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Persson skulle have prøvet at franarre Christensen advokathonorar samt forsøg på deltagelse i Christensen formue, kendes ubeføjet.
- 19) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Persson skulle have løjet, kendes ubeføjet.
- 20) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Persson skulle have narret Christensen, kendes ubeføjet.
- 21) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Persson i flæng skulle have uddelt trusler, kendes ubeføjet.
- 22) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Persson ikke følger loven og at Eva Persson udnytter loven til at berige sig selv, kendes ubeføjet.
- 23) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Persson har tilsidesat moms- og skattelovgivningen samt bogføringspligten, herunder har omgået bogføringsloven og skatte- og momslovgivningen, kendes ubeføjet.

- 24) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Persson har snydt med faktureringen, kendes ubeføjet.
- 25) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Persson har handlet umoralsk og løgnagtigt, kendes ubeføjet.
- 26) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Persson har manipuleret med lydoptagelserne (fremlagt i denne sag som bilag 1 (lyd-fil)), herunder gjort brug af falsk dokumentation, kendes ubeføjet.
- 27) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at visse af Eva Perssons beviser er det rene bedrag og manipulerede, kendes ubeføjet.
- 28) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Perssons handlinger har været "på kanten til selvtægt", kendes ubeføjet.
- 29) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Persson har sat i system at snyde sine gamle venner, kendes ubeføjet.
- 30) Beskyldningerne i Christensens svarskrift af 2. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 13) om, at Eva Persson har truet Christensen, kendes ubeføjet.
- 31) Beskyldningerne i Christensens "allonge" af 4. december 2017 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 14) om, at Christensen har fået frataget sig rettigheder på grund af Eva Perssons løgne og overtrædelse af [advokatsamfundets] vedtægter, kendes ubeføjet.
- 32) Beskyldningerne i Christensens e-mail af 18. december 2017 til Eva Perssons personale (bilag 16) om, at Eva Persson har truet Christensen, forsøgt at opkræve uberettigede advokathonorarer og ved brug af løgne at fratage Christensen dennes rettigheder, kendes ubeføjet.

- 33) Beskyldningerne i Christensens duplik af 1. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 18) om, at Eva Persson skulle have løjet og manipuleret, herunder forfalsket beviser, kendes ubeføjet.
- 34) Beskyldningerne i Christensens duplik af 1. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 18) om, at Eva Persson med usandheder har frtaget Christensen den beskyttelse, der ligger i advokatsamfundets etiske regelsæt, kendes ubeføjet.
- 35) Beskyldningerne i Christensens duplik af 1. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 18) om, at Eva Persson har begået overgreb på Christensen, kendes ubeføjet.
- 36) Beskyldningerne i Christensens duplik af 1. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 18) om, at Eva Persson beviseligt har tilsidesat god advokatskik/de advokatetiske regler flere gange og har løjet groft over for Advokatsamfundet, kendes ubeføjet.
- 37) Beskyldningerne i Christensens duplik af 1. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 18) om, at Eva Persson skulle have udsat Christensen for konstante uberettiget angreb og (og pengekrav), kendes ubeføjet.
- 38) Beskyldningerne i Christensens duplik af 1. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 18) om, at Christensen har været udsat for chikane og stalking fra Eva Persson, kendes ubeføjet.
- 39) Beskyldningerne i Christensens duplik af 1. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 18) om, at Eva Persson har optrådt uetisk over for Christensen, kendes ubeføjet.
- 40) Beskyldningerne i Christensens duplik af 1. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 18) om, at Eva Persson har udsat Christensen for trusler, kendes ubeføjet.
- 41) Beskyldningerne i Christensens duplik af 1. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 18) om, at Eva Persson har tilsidesat moms- og skattelovgivningen samt sin bogføringspligt, kendes ubeføjet.
- 42) Beskyldningerne i Christensens duplik af 1. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 18) om, at Eva Persson har manipuleret med- samt forfalsket beviser, herunder at bilag 2 er et falsum og konstrueret til lejligheden, kendes ubeføjet, idet bemærkes af

bilag 2 i retssagen BS Z-1778/2017 er et internt telefonnotat af 27. januar 2014.

- 43) Beskyldningerne i Christensens yderligere processkrift af 10. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 19) om, at Eva Persson svigagtigt har udnyttet Christensen, kendes ubeføjet.
- 44) Beskyldningerne i Christensens yderligere processkrift af 10. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 19) om, at Eva Persson har indgivet 28 uredelige sider, hvoraf nogle er det rene bedrag, kendes ubeføjet.
- 45) Beskyldningerne i Christensens yderligere processkrift af 10. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 19) om, at Eva Perssons krav er uredeligt, kendes ubeføjet.
- 46) Beskyldningerne i Christensens yderligere processkrift af 10. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 19) om, at Eva Persson har optrådt pressende og truende, kendes ubeføjet.
- 47) Beskyldningerne i Christensens yderligere processkrift af 23. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 20) om, at Eva Persson er en løgner og krænker, kendes ubeføjet.
- 48) Beskyldningerne i Christensens yderligere processkrift af 23. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 20) om, at Eva Persson har ført Christensen bag lyset, kendes ubeføjet.
- 49) Beskyldningerne i Christensens yderligere processkrift af 23. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 20) om, at Eva Persson har foretaget forfalskning, fabrikering eller plagiering, kendes ubeføjet.
- 50) Beskyldningerne i Christensens yderligere processkrift af 23. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 20) om, at Eva Persson har overtrådt Straffeloven, herunder begået svig, bedrageri, svindel, forfalskning og forræderi, kendes ubeføjet.
- 51) Beskyldningerne i Christensens yderligere processkrift af 23. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 20) om, at Eva Persson har tilsidesat god advokatskik/de advokatetiske regler, kendes ubeføjet.

- 52) Beskyldningerne i Christensens yderligere processkrift af 23. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 20) om, at Eva Persson har truet eller afpresset Christensen, kendes ubeføjet.
- 53) Beskyldningerne i Christensens yderligere processkrift af 23. januar 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 20) om, at Eva Persson har udstedt en ulovlig faktura, kendes ubeføjet.
- 54) Beskyldningerne i Christensens indlæg til retten af 11. juni 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 21) om, at Eva Persson har begået ulovligheder, kendes ubeføjet.
- 55) Beskyldningerne i Christensens "svarskrift B" af 1. august 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 22), om, at telefonnotat (bilag 2 i sag BS Z-1778/2017) og udskriften fra Unik Advosys (bilag 3 i sag BS Z-1778/2017) er konstrueret og opbygget på løgne (og bedrag), kendes ubeføjet.
- 56) Beskyldningerne i Christensens "svarskrift B" af 1. august 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 22), om, at Eva Persson har begået bedrageri, kendes ubeføjet.
- 57) Beskyldningerne i Christensens "svarskrift B" af 1. august 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 22), om, at Eva Persson har tilsidesat Advokatsamfundets etiske regler, kendes ubeføjet.
- 58) Beskyldningerne i Christensens "svarskrift B" af 1. august 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 22), om, at Eva Persson har forfalsket dokumentationsmateriale og at den af Eva Persson fremlagte dokumentation ikke afspejler virkeligheden, kendes ubeføjet.
- 59) Beskyldningerne i Christensens "svarskrift B" af 1. august 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 22), om, at Eva Persson har forfalsket dokumentationsmateriale, kendes ubeføjet.
- 60) Beskyldningerne i Christensens "svarskrift B" af 1. august 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 22), om, at Eva Persson på bedragerisk og uetisk vis har brugt manipuleret bevismaterialer over for Advokatnævnet og myndighedspersoner for derigennem at berige sig selv, kendes ubeføjet.
- 61) Beskyldningerne i Christensens "svarskrift B" af 1. august 2018 i sag BS Z-1778/2017 (bilag 22), om, at Eva Persson har tilsidesat god advokatskik, kendes ubeføjet.

- 62) Beskyldningerne i Christensens 3. klage over Eva Persson til Advokatnævnet af 28. januar 2019 (bilag 23) om, at Eva Persson har tilsidesat god advokatskik, kendes ubeføjet.
- 63) Beskyldningerne i Christensens 3. klage over Eva Persson til Advokatnævnet af 28. januar 2019 (bilag 23) om, at Eva Persson i sag BS Z-1778/2017 ved retten på Frederiksberg har gjort brug af uredelige, uetiske og falske dokumenter, kendes ubeføjet.
- 64) Beskyldningerne i Christensens 3. klage over Eva Persson til Advokatnævnet af 28. januar 2019 (bilag 23) om, at Eva Persson har bedraget myndigheder og Advokatsamfundet, kendes ubeføjet.
- 65) Beskyldningerne i Christensens 3. klage over Eva Persson til Advokatnævnet af 28. januar 2019 (bilag 23) om, at det "uomtvisteligt tidligere er dokumenteret", at Eva Persson har tilsidesat advokatsamfundets etiske regler, kendes ubeføjet.
- 66) Beskyldningerne i Christensens 3. klage over Eva Persson til Advokatnævnet af 28. januar 2019 (bilag 23) om, at det "uomtvisteligt tidligere er dokumenteret", at Eva Persson har begået bedrageri, kendes ubeføjet.
- 67) Beskyldningerne i Christensens 3. klage over Eva Persson til Advokatnævnet af 28. januar 2019 (bilag 23) om, at Eva Persson har prøvet at franarre Christensen penge, kendes ubeføjet.
- 68) Beskyldningerne i Christensens 3. klage over Eva Persson til Advokatnævnet af 28. januar 2019 (bilag 23) om, at Eva Persson i flæng har uddelt trusler, kendes ubeføjet.
- 69) Beskyldningerne i Christensens 3. klage over Eva Persson til Advokatnævnet af 28. januar 2019 (bilag 23) om, at Eva Persson ikke følger loven men i stedet udnytter loven til at berige sig selv, kendes ubeføjet.
- 70) Beskyldningerne i Christensens 3. klage over Eva Persson til Advokatnævnet af 28. januar 2019 (bilag 23) om, at Eva Persson har tilsidesat moms- og skattelovgivningen samt bogføringspligten og snydt med faktureringen, kendes ubeføjet.

- 71) Beskyldningerne i Christensens 3. klage over Eva Persson til Advokatnævnet af 28. januar 2019 (bilag 23) om, at telefonnotat (bilag 2) og udskriften fra Unik Advosys (bilag 3) er konstrueret og opbygget på løgne (og bedrag), herunder at Eva Persson har manipuleret med lydfilen, kendes ubeføjet.
- 72) Beskyldningerne i Christensens 3. klage over Eva Persson til Advokatnævnet af 28. januar 2019 (bilag 23) om, at telefonnotat (bilag 2) og udskriften fra Unik Advosys (bilag 3) er konstrueret og opbygget på løgne (og bedrag), herunder at Eva Persson har manipuleret med lydfilen, kendes ubeføjet.
- 73) Beskyldningerne under hovedforhandlingen ved retten på Frederiksberg i sag Z-1778/2017 den 11. november 2019, hvor afhøringen af Christensen fandt sted, om, at Eva Persson har manipuleret med og forfalsket dokumentationsmateriale, herunder lydfilen, telefonnotatet og udskriften fra Unik Advosys, kendes ubeføjet (delvist gengivet i byretsdommen på side 13 og 14: "Han er sikker på, at Eva har manipuleret med lydoptagelsen", "han mener, at der er manipuleret med datoerne i den udskrift fra Evas advokatsystem, som er fremlagt som bilag 3 under denne sag" samt "mange af de bilag, som Eva har fremlagt, er manipuleret til at være værre end de er").
- 74) Beskyldningerne under hovedforhandlingen ved retten på Frederiksberg i sag Z-1778/2017 den 11. november 2019, hvor afhøringen af Christensen fandt sted, om, at Eva Persson har løjet over for Advokatnævnet (flere gange), kendes ubeføjet (jf. byretsdommens side 12).
- 75) Beskyldningerne under hovedforhandlingen ved retten på Frederiksberg i sag Z-1778/2017 den 11. november 2019, hvor afhøringen af Christensen fandt sted, om, at Eva Persson har overtrådt god advokatskik/de advokatetiske regler (og at Eva Persson også har indrømmet dette), kendes ubeføjet (jf. byretsdommens side 14).
- 76) Beskyldningerne under hovedforhandlingen ved retten på Frederiksberg i sag Z-1778/2017 den 11. november 2019, hvor afhøringen af Christensen fandt sted, om, at Christensen er blevet truet af Eva Persson, kendes ubeføjet (delvist gengivet i byretsdommen på side 14).

- 77) Beskyldningerne under hovedforhandlingen ved retten på Frederiksberg i sag Z-1778/2017 den 11. november 2019, hvor afhøringen af Christensen fandt sted, om, at Eva Persson har snydt med fakturaen og omgået bogføringsloven og at Eva Perssons metoder har været uhyggelige, kendes ubeføjet (jf. byretsdommens side 14).
- 78) Beskyldningerne under det forberedende retsmøde ved retten på Frederiksberg i nærværende sag den 17. september 2020 (bilag 27) om, at der er "aftalt spil" mellem Eva Persson og dommeren, kendes ubeføjet.
- 79) Beskyldningerne under det forberedende retsmøde ved retten på Frederiksberg i nærværende sag den 17. september 2020 (bilag 27) om, at Eva Perssons firma er et "fup firma", kendes ubeføjet.
- 80) Beskyldningerne som fremsat i meddelelse til Østre Landsret af 14. november 2021 (bilag 28) om, at "Eva Persson lyver under vidneansvar", kendes ubeføjet.
- 81) Beskyldningerne som fremsat i meddelelse til Østre Landsret af 14. november 2021 (bilag 28) om, at Eva Persson har truet kollegaen Charlotte Løfberg, herunder at "advokat Charlotte Løfberg er blevet truet væk af Eva Persson", kendes ubeføjet.
- 82) Beskyldningerne som fremsat over for retten på Frederiksberg den 26. august 2022 ved sagsøgtes upload af bilag AP, om, at Eva Persson med baggrund i falske anklager (eller i øvrigt) har overtrådt Straffelovens § 164, kendes ubeføjet.
- 83) Beskyldningerne som fremsat i brev af 9. september 2022 sendt til Advokatnævnet, advokat Vivian Peiders, advokat Anja Brøndtved og advokat Albert Juul Digen (bilag 35) om, at Eva Persson har gjort sig skyldig i "grov vildledning og forvanskning af sagen" for Østre Landsret (sag BS-28935/2020-OLR), kendes ubeføjet.
- 84) Beskyldningerne som fremsat i brev af 9. september 2022 sendt til Advokatnævnet, advokat Vivian Peiders, advokat Anja Brøndtved og advokat Albert Juul Digen (bilag 35) om, at Eva Persson har tilsidesat de advokat etiske reglers pkt. 18.1, kendes ubeføjet.

- 85) Beskyldningerne som fremsat i brev af 9. september 2022 sendt til Advokatnævnet, advokat Vivian Peiders, advokat Anja Brøndtved og advokat Albert Juul Digen (bilag 35) om, at Eva Persson groft har vildledt retten, kendes ubeføjet.
- 86) Beskyldningerne som fremsat i brev af 9. september 2022 sendt til Advokatnævnet, advokat Vivian Peiders, advokat Anja Brøndtved og advokat Albert Juul Digen (bilag 35) om, at hverken Eva Persson eller dennes virksomhed er momsregistreret, kendes ubeføjet.

Påstand C

Helmer Arne John Christensen tilpligtes til Eva Persson at betale kr. 30.000,00 med tillæg af procesrente af kr. 15.000,00 fra den 11. juni 2018 til betaling sker og med tillæg af procesrente af kr. 15.000,00 fra den 1. februar 2019 til betaling sker i godtgørelse for tort, jf. erstatningsansvarslovens § 26.

Helmer Arne John Christensen har fremsat endelig påstand om frifindelse over for samtlige påstande.

Helmer Arne John Christensen har fri proces.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Forklaringer

Ingen af parterne har afgivet forklaring under sagen.

Parterne er enige om, at de forklaringer, som er afgivet af Eva Persson og Helmer Arne John Christensen under hovedforhandlingen i den tidligere retssag ved Retten på Frederiksberg, jf. dom af 18. maj 2020 (j.nr. BS Z-1778/2017) og under hovedforhandlingen i Østre Landsret, jf. dom af 1. december 2021 (j.nr. BS-28935/2020-OLR (8. afdeling)), anses for dokumenteret under nærværende sag og indgår som partsforklaringer under sagen.

Parternes synspunkter

Eva Tofteberg Persson har i sit påstandsdokument af 18. oktober 2022 anført følgende:

" ...

1. Det strafferetlige ansvar

1.1 Indledning

Det er ubestridt, at Helmer Arne John Christensen har fremsat og udbredt udtalelser og andre meddelelser om sagsøger Eva Persson.

Sagen rejser herefter følgende spørgsmål:

- 1) Er der tale om ytringer og udtalelser, der er egnet til at krænke en persons ære, jf. Straffelovens § 267, stk. 1 (før den 1. januar 2019: fornærmelige ord, der er egnet til at krænke en anden og nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse, jf. § 267 i tidligere Straffelove);
- 2) Er der tale om "alvorlige beskyldninger" i Straffelovens § 268, stk. 1, nr. 1's forstand;
- 3) Er "beskyldningerne" usande, jf. Straffelovens § 268, stk. 1, nr. 1 (før den 1. januar 2019: er sigtelserne fremsat/udbredt mod bedre vidende eller har gerningsmanden savnet rimelig grund til at anse dem for sande, jf. § 268 i tidligere Straffelove) og
- 4) Er udtalelserne fremsat i sammenhænge, hvor der var rimelig anledning til dem, i god tro eller til varetagelse af en anerkendelsesværdig interesse, jf. Straffelovens § 269 (før den 1. januar 2019; har sagsøgte ført sandhedsbevis og var sagsøgte i god tro eller har sagsøgte handlet til berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv, jf. § 269 i tidligere Straffelove)

1.2 Udtalelsernes krænkel seseg nethed (Ad 1)

Af sagsøger gøres det gældende, at de i påstand B nævnte ytringer og udtalelser er egnet til at krænke en persons ære.

Hovedparten af ytringerne/udtalelserne er sådanne egentlige beskyldninger ("statement of facts"), tilmed alvorlige og *helt konkrete* beskyldninger om overtrædelse af Straffeloven, de advokatetiske regler og regnskabsmæssig lovgivning, jf. f.eks. (men ikke begrænset til) "pressende og truende adfærd", "forfalskning af dokumenter", "svig", "bedrageri", "forræderi", "trusler og afpresning", "grov vildledning og forvanskning af sagen", "snyd med fakturaen og omgåelse af bogføringsloven", "falsk forklaring for retten", "falske anklager og overtrædelse af Straffelovens § 164" samt sigtelser om overtrædelse af de advokatetiske regler.

Der er således tale om beskyldninger, der falder inden for Straffelovens § 267's kerneområde.

Når sagsøgte hævder, at der skulle være tale om værdidomme ("*value judgments*"), kan set selvsagt afvises.

Der er tale om beskyldninger, hvis rigtighed kan efterprøves på objektiv vis, og dermed er der tale om strafbare "*statement of facts*" (ikke "*value judgments*").

Hvis beskyldningerne var rigtige, ville de i øvrigt helt konkret medføre tab af advokatbestalling og en hård straf til Eva Persson.

"Beskyldninger om grove strafbare forhold vil altid være omfattet af [Straffelovens § 267]. På lignende måde er påstande om alvorlige overtrædelser af de for tjenestemænd gældende regler strafbare sigtelser", jf. Vagn Greve m.fl.: "Kommenteret Straffelov (special del)", side 448.

Det gøres gældende, at "påstande om alvorlige overtrædelser af de for tjenestemænd gældende regler" kan sidestilles med påstande om alvorlige overtrædelser af de advokatetiske regler.

"Der vil [] kunne pådrages et strafansvar, hvis udtalelsen indirekte rummer et angreb på personens moral" (jf. Vagn Greve m.fl.: "Kommenteret Straffelov (special del)", side 448).

Straffeloven beskytter en persons ære i form af selvagtelse (ærefølelse) og i form af omdømme (det gode navn og rygte), men det afgørende er ikke, om en person er blevet krænket (hvilket er tilfældet), men om handlingen eller udtalelsen efter en almindelig bedømmelse har været egnet til at virke ærekrænkende. Dette er selvsagt tilfældet.

I øvrigt "påvirkes [strafbarheden] ikke af, at ytringen fuldstændig åbenbart er forkert" (jf. Vagn Greve m.fl.: "Kommenteret Straffelov (special del)", side 467).

Gerningsindholdet i Straffelovens § 267 er derfor helt åbenbart realiseret, og Helmer Arne John Christensen kan straffes for ærekrænkelse med bøde eller fængsel indtil 1 år.

1.3 Begrebet "usande alvorlige beskyldninger" i Straffelovens § 268, stk. 1, nr. 1 (Ad 2-3)

Ifølge Straffelovens § 268, stk. 1, nr. 1, kan den straf, der er nævnt i Straffelovens § 267, stige til fængsel indtil 2 år, hvis en alvorlig beskyldning er usand.

Af sagsøger gøres det gældende, at samtlige de under Påstand B nævnte, ærekrænkende udsagn er usande. Sagsøgte har da heller ikke løftet bevisbyrden for, at de under Påstand B nævnte udsagn er sande, endsige *forsøgt* at løfte bevisbyrden.

Som der er redegjort for ovenfor, er der tale om "beskyldninger" i Straffelovens forstand, idet der er tale om "*statement of facts*" (ikke "*value judgments*"), som skal forstås i overensstemmelse med Menneskerettighedsdomstolens praksis som "en påstand om fakta, der kan bevises eller modbevises".

Videre gøres det af sagsøger gældende, at sammenhængen, hvori de i Påstand B nævnte beskyldninger er fremkommet, bl.a. skal medføre, at beskyldningerne skal rubriceres som "alvorlige beskyldninger";

Der er utvivlsomt tale om fra virkeligheden fuldstændigt løsrevne, umotiverede beskyldninger, f.eks. om f.eks. bedrageri (bilag 22), dokumentfalsk (bilag 22), trusler "i flæng" mod blandt andre sagsøgte selv og advokat Charlotte Løfberg, omgåelse af bogføringsloven, "aftalt spil" mellem Eva Persson og dommeren, falske anklager og overtrædelse af Straffelovens § 164, "grov vildledning og forvanskning af sagen" for Østre Landsret, overtrædelse af god advokatskik mv. (eksemplerne her alle sammen inden for 2-års fristen i Straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1).

Det er i den forbindelse en klart skærpende omstændighed, at sagsøgte benytter sig af vendinger som "det uomtvisteligt tidligere er dokumenteret, at Eva Persson har begået bedrageri", jf. bilag 23, som er en kvalificeret form for "*statement of facts*".

Der henvises til de af Påstand B 54-86 omfattede ytringer.

Det forhold, at beskyldningerne er fremsat og udbredt gennem mere end 6 år over for et – potentielt – meget stort antal mennesker (herunder kolleger til Eva Persson), "flere nyhedsmedier" (jf. bilag 16) og offentlige myndigheder (SKAT, Advokatsamfundet og de danske domstole), at beskyldningerne ligger i den meget grove ende af skalaen og at der er tale om mere end 150 tilfælde, rubricerer beskyldningerne under Straffelovens § 268, stk. 1, nr. 1's "alvorlige beskyldninger".

På den baggrund må det være åbenbart, at sagsøgte kan straffes efter den skærpede bestemmelse i den nye Straffelovs § 268, stk. 1, nr. 1 ("alvorlige, usande beskyldninger") og de tidligere regler om bagvaskelse i § 268.

1.4 Undskyldende omstændigheder og god tro (Ad 4)

Overordnet set – og generelt med henvisning til alle sigtelser – gøres det af sagsøger gældende, at beskyldningerne ikke er fremsat i sammenhænge, hvor der var rimelig anledning til dem, i god tro eller til varetagelse af en anerkendelsesværdig interesse.

Det er sandsynligt, at Christensen kan have været i god tro ved fremsættelsen af visse af beskyldningerne i 2016 (dog kun indtil, at sagen blev nærmere belyst, jf. nedenfor), som således alene kan – og skal – straffes i henhold til injurielovgivningen (Straffelovens § 267).

Christensen kan dog utvivlsomt *ikke* senere have været i tvivl om, at det var urigtigt, da han beskyldte Eva Persson for f.eks. (men ikke begrænset til) at have forfalsket dokumentationsmateriale og løjet for retten (begge dele i øvrigt gentaget ultimo 2021, altså for ganske nyligt).

Der er her tale om meget grove sigtelser, som – hvis de var rigtige – ville medføre en hård straf for en advokat.

Det gøres i den forbindelse gældende, at **evt. god tro skal have foreligget på fremsættelsestidspunktet.**

Det må kunne lægges til grund som helt usandsynligt, at Christensen efter den 1. klagesag i 2016 – hvor alt blev forklaret og dokumenteret for Christensen på ny – har været i god tro om de fremsatte udtalelser, og således er udtalelserne følgelig ikke straffri. Tværtimod bør det kunne lægges til grund, at Christensen har udtalt sig mod bedre vidende, og at denne derfor kan straffes efter den skærpede bestemmelse i Den nye Straffelovs § 268, stk. 1, nr. 1 og den gamle Straffelovs bagvaskelsesbestemmelse i § 268.

Det kan selvsagt heller ikke lægges til grund, at ytringerne skulle være fremsat til berettiget varetagelse af eget tarv eller lign. Der er tale om, at Christensen er mødt med en faktura på kr. 4.375, og at dette har afstedkommet, at der i (foreløbigt) mere end 6 år kontinuerligt og helt umotiveret er fremsat og udbredt meget grove beskyldninger over for en række forskellige offentlige myndigheder (SKAT, domstolene og Advokatnævnet), "flere nyhedsmedier" (jf. bilag 16), fremmede kolleger til Eva Persson og partnere såvel som medarbejdere på Eva Perssons arbejdsplads, altså således også modtagere, som intet har med fakturaen/inkassosagen at gøre, synes helt uforståeligt.

De fleste af de grove udtalelser har heller intet med fakturaen/inkassosagen at gøre.

Disse forhold udelukker således et synspunkt om, at udtalelserne er fremkommet i sammenhænge, hvor der var rimelig anledning til dem, jf. § 269, stk. 1, i den nye Straffelovs § 269, stk. 1, eller skulle være fremsat til berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller eget tarv, jf. den gamle Straffelovs § 269, stk. 1.

Under alle omstændigheder gøres det gældende, at der aldeles mangler proportionalitet mellem på den ene side det forhold, at der på fakturaen selv ikke var anført et CVR-nr., og på den anden side de meget grove injurier gennem mere end 6 år, idet bemærkes, at Østre Landsret i sin dom i sag BS-28935/2020-OLR netop har fastslået, at salærkravet var rimeligt.

Indtil advokat Persson tillod sig at sende faktura for sit arbejde, blev hun af Christensen benævnt "skatter", og det kan således lægges til grund, at de meget grove og helt urimelige udtalelser alene skyldes en vrede over en faktura på kr. 3.500 ekskl. moms.

Sammenfattende gøres det gældende, at Christensen vedholdende og systematisk har forsøgt at sværte sagsøger over for personer og offentlige myndigheder – også indtil for ganske nyligt (og altså inden for 2-års perioden i Straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1), hvor det utvivlsomt må have stået Christensen klart, at udtalelserne ikke var sande.

Det må (også) derfor være åbenbart, at sagsøgte kan straffes efter den skærpede bestemmelse i den nye Straffelovs § 268, stk. 1, nr. 1 og den gamle Straffelovs bagvaskelsesbestemmelse i § 268.

Alle Helmer Arne John Christensens spekulationer omkring CVR-numre, momsregistreringer osv. er da også afvist af Landsretten i sag BS-28935/2020-OLR (bilag Y), som endegyldigt og med bindende virkning også for nærværende sag har fastslået, 1) at rådgivningen blev ydet af Concilio & Co advokatfirma I/S (tidligere: Paragraph3 advokatfirma I/S) (CVR-nr. 27205887), 2) som eksisterede og havde et CVR-nr., idet sidstnævnte fik medhold i sit salærkrav.

Når sagsøgte således på 7.-8. år hævder, at det "fakturaudstedende advokatfirma" ikke var registreret i CVR og "ej heller registreret som momspligtig hos SKAT", er det med andre ord urigtigt (og helt uforståeligt), hvilket Helmer Arne John Christensen selv sagt må- eller burde have vidst i hvert fald efter juni 2016 (bilag 3), efter hvilken dato god tro i hvert fald kan udelukkes.

Det gøres dog gældende, at det forhold, at fakturaen ikke var forsynet med CVR-nummer, *ikke* (hverken før eller efter juni 2016) kan retfærdiggøre de meget alvorlige sigtelser om f.eks. "skattesnyd og sort arbejde", "snyd med faktureringen", "tilsidesættelse af moms- og skattelovgivningen og bogføringspligten", "snyd med fakturaen og omgåelse af bogføringsloven" og – senest den 9. september 2022 i forbindelse med den nyeste klage til Advokatnævnet (bilag 35) - "Ingen af oplistede firmaer var momsregistreret" (hvilket er lovpligtigt).

For så vidt angår visse af de øvrige ytringer gør synspunktet sig dog så meget desto mere gældende;

Intet kan på nogen tænkelig måde forklare eller retfærdiggøre sigtelser om f.eks. "pressende og truende adfærd", "forfalskning af dokumenter", overtrædelser af Straffeloven, herunder "svig", "bedrageri", "forfalskning", "forræderi", "trusler og afpresning" eller sigtelser om overtrædelse af de advokatetiske regler (når Advokatnævnet allerede tre gange har afvist noget sådanne, hvilket Helmer Arne John Christensen selvsagt er vidende om) og – senest den 9. september 2022 i forbindelse med den nyeste klage til Advokatnævnet (bilag 35) – "grov vildledning og forvanskning af sagen" for Østre Landsret.

Det samme gør sig gældende for så vidt angår sigtelser om "falske anklager og overtrædelse af Straffelovens § 164" (ved *upload* af bilag AP på sagsportalen den 26. august 2022).

(Navnlig) disse sidstnævnte udtalelser er fremsat og udbedt aldeles umotiveret, uprovokeret og uden for enhver kontekst, og kan utvivlsomt aldrig forsvares med berettiget varetagelse af eget tarv.

Når Christensen i øvrigt i Processkrift B (side 3) henviser til "en særlig vid adgang til straffri ytringer vedrørende personer, der opererer i det offentlige rum, blandt andet med advokatbistand til klienter", jf. Straffelovens § 269, stk. 1 og EMRK art. 10, savner det mening, allerede fordi, Højesteret har truffet afgørelse i en lign. sag om grove beskyldninger mod en byretsdommer, jf. UfR 2013.1067/2 H, herunder anvendelsesområdet for EMRK art. 10.

Sagen vedrører ytringer, som svarer til de ytringer, som Christensen er fremkommet med under det forberedende retsmøde ved retten på Frederiksberg i nærværende sag den 17. september 2020 (bilag 27) om, at der er "aftalt spil" mellem Eva Persson og dommeren (smh.m. påstand B 78).

I UfR 2013.1067/2 H var der tale om, at en tiltalt havde omtalt dommeren som "[] en yderliggående nationalist, der havde tilrettelagt det hele og havde afsagt en politisk dom i alliance med en anden politisk modstander".

Højesteret tiltrådte, at de pågældende udsagn udgjorde en ærefornærmende sigtelse i straffelovens § 267's forstand, og at sigtelsen, hvis den var sand, kunne have ført til embedsfortabelse for A, jf. Straffelovens § 146. Efter en samlet afvejning af hensynet til T's ytringsfrihed over for hensynet til A's omdømme og tilliden til retssystemet fandt Højesteret, at T's ærefornærmende sigtelse ikke var berettiget efter straffelovens § 267 eller § 269, stk. 1, som fortolket i lyset af artikel 10 i EMRK. T blev idømt 10 dagbøder på hver kr. 1.000, og nogle udtalelser fremsat af T blev mortificeret.

Det gøres gældende, at hverken dommere eller advokater skal tåle mere eller andet, end andre personer, men at både dommere og advokater har krav på samme beskyttelse. Man kan tilmed argumentere for, at ytringerne, som er fremkommet i nærværende sag, efter deres art netop var mere skadelige for sagsøger, end de ville have været for mennesker, der ikke er advokater – fuldstændig som i UfR 2013.1067/2 H, hvor udtalelsen også var *mere* skadelig for dommeren, end den ville have været for menig mand, og (ligesom her) kunne have ført til embedsfortabelse.

2. Straffastsættelsen

Det forudsættes med 2019-ændringerne i bestemmelserne om freds- og ærekrænkelser i Straffeloven, at bødestraffen for sådanne "gennemgående tredobles i forhold til det hidtidige straffniveau" og "der [] i gentagelsestilfælde [vil] være grundlag for markant højere bødestraffe, jf. "Lovforslag L-20 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, erstatningsansvarsloven og medieansvarsloven (Freds- og ærekrænkelser m.v.)" som fremsat den 3. oktober 2018 (Folketinget 2018-19), side 6 og side 31-32:

"For så vidt angår straffniveauet i sager, hvor en freds- eller ærekrænkelse straffes med bøde, er det imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at bødeniveauet i dag ikke i tilstrækkelig grad afspejler lovovertrædelsens grovhed. Justitsministeriet finder således, at der er behov for en meget markant skærpelse af bødeniveauet. På denne baggrund forudsættes det med lovforslaget, at bødestraf for freds- og ærekrænkelser gennemgående tredobles i forhold til det hidtidige straffniveau. Dette gælder både i sager mod enkeltpersoner, hvor bøderne i dag ofte er forholdsvis beskedne, ofte i størrelsesordenen fra 1.200 kr. op til 5.000 kr., og i sager mod juridiske personer []."

"Der vil i gentagelsestilfælde være grundlag for markant højere bødestraffe."

På den baggrund må det være indlysende, at Christensen skal idømmes en hård straf for alle sådanne sigtelser, der ligger efter den 7. februar 2018, som – for de flestes vedkommende – skal bedømmes efter de "nye" injurieregler i Straffeloven (LBKG 2018-09-20 nr. 1156 og senere Straffeflove) og utvivlsomt ikke er strafferetlig forældede, jf. Straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1.

Der henvises til de af Påstand B 54-86 omfattede sigtelser.

Det bemærkes i den forbindelse, at Østre landsret allerede har fastslået, at der de facto er tale om "strafbare ærekrænkelser", om end "selskabet [ikke] som udgangspunkt er påtaleberettiget", jf. BS- 28935/2020-OLR (bilag Y) (men altså sagsøger i nærværende sag).

Ved straffastsættelsen skal der – foruden de ovennævnte under pkt. 1.2-1.4 nævnte synspunkter - lægges vægt på, at Eva Persson i de mere end 6 år ikke én eneste gang har givet anledning til de meningsløse, umotiverede og grove beskyldninger (i sådanne for beskyldningerne helt irrelevante sammenhænge) og at mange af beskyldningerne må være fremsat mod bedre vidende.

Der er således tale om kerneområdet for anvendelsen af Straffelovens bestemmelser om ærekrænkende udtalelser – også sådanne, der er fremsat mod bedre vidende (i den gamle Straffelov benævnt "bagvaskelse"). På den baggrund skal sagsøger idømmes den højeste straf i medfør af Straffelovens regler om injurier.

3. Spørgsmålet om forældelse af strafansvar

Nærværende sag blev anlagt **den 7. februar 2020**, og der blev nedlagt påstand om straf mv. i henhold til injurielovgivningen for en række nærmere specificerede ytringer.

På den baggrund kan det med henvisning til Straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, lægges til grund, at (i hvert fald) ingen af de ytringer mv., der er fremsat/udbredt **efter den 7. februar 2018**, kan siges at være strafferetligt forældede.

I en hel ny dom af 10. oktober 2022 fra Østre Landsret, som endnu ikke er fuldt publiceret (foreløbigt AFGR.2022-1012-1, idet dommen ifølge Karnov "i øjeblikket [er] under redaktionel bearbejdning og vil blive publiceret, så snart den er færdigredigeret"), er det da også fastslået, at det strafferetlige ansvar efter både den dagældende- og nugældende § 267 (hvor strafferammen var/er hhv. fire måneder og 1 år) forældes efter 2 år, jf. Straffelovens da- og nugældende § 93, stk. 1, nr. 1, idet sidstnævnte bestemmelse finder anvendelse ved siden af bestemmelsen i Straffelovens § 96, stk. 1, om fristen for privat påtale.

Utvivlsomt kan det således lægges til grund, at i hvert fald ingen af de under Påstand B 54-86 nævnte ytringer er strafferetligt forældede.

Det fastholdes dog, at ingen af ytringerne som nævnt under Påstand B 1-86 (eller øvrige af Christensens grove ytringer) er forældede.

Det gøres gældende, at der - helt tilbage fra 2016 - er tale om en uafbrudt, kontinuerlig og sammenhængende strøm af beskyldninger, som konstituerer en "sammenhørende række af handlinger" i strafferetlig forstand.

Sådanne "sammenhørende rækker af handlinger" er uforældede, såfremt den seneste af handlingerne blot er det.

Således skal ytringerne betragtes samlet, med den konsekvens, at adgangen til privat påtale ikke er bortfaldet i henhold til Straffelovens regler for en eneste af de fremsatte ytringer, ligesom sagsøger kan kræve samtlige ytringer under Påstand B 1-86 mortificeret.

4. Anbringender til støtte for mortifikationspåstanden (Påstand B)

Til støtte for den nedlagte påstand B gøres det af sagsøger gældende, at de i påstand B 1-86 nævnte beskyldninger kan kræves mortificeret i hht. Straffelovens § 270.

Beskyldningerne er klart ubeføjede, og Eva Persson har krav på, at der i hht. Straffelovens § 270 optages en bemærkning herom i domsslutningen.

Mortifikation er obligatorisk, når der nedlægges påstand herom, og der i øvrigt foreligger en overtrædelse af § 267. Mortifikation kan også kræves, uden at der nedlægges påstand om straf (jf. note 1601 til Straffeloven), og således er disse to ting ikke gensidigt afhængige.

Der er tale om sådanne beskyldninger, som direkte kvalificerer sådanne strafbare forhold, og også derved direkte kan sammenkædes med enkeltbestemmelser i Straffeloven.

Således synes det uden for enhver saglighed, når sagsøgte hævder, at beskyldninger om f.eks. afpresning, trusler, forfalskning af beviser/dokumentationsmateriale for retten og Advokatnævnet samt brug af sådanne, mened (falsk forklaring for retten), overgreb, chikane, stalking, skattesnyd og sort arbejde, svig, bedrageri, momsunddragelse og skatteunddragelse, tilsidesættelse af moms- og skattelovgivningen samt bogføringspligten, manglende (lovpligtig) momsregistrering, snyd med faktureringen, franaring af penge, forræderi, bedrageri over for myndigheder og Advokatsamfundet, "aftalt spil" mellem Eva Persson og dommeren samt overtrædelse af god advokatskik/de advokatetiske regler ikke skulle kunne straffes efter Straffelovens § 267, da der er tale om værdidomme ("*value judgments*") (og ikke egentlige beskyldninger ("*statement of facts*").

Sådanne alvorlige beskyldninger der er nævnt i Påstand B 1-86 udgør kernen af anvendelsesområdet for Straffelovens injuriebestemmelser og kan følgelig kræves mortificeret i hht. Straffelovens § 270.

Det gøres af sagsøger gældende, at et krav på mortifikation (som påstand B vedrører) forældes efter 3 år, jf. Straffelovens § 96, stk. 5, smh.m. FED 2001 1661 Ø.

Det betyder de facto, at sagsøger i hvert fald har krav på mortifikation af alle sådanne ærekrænkende ytringer, som er fremsat indtil 3 år inden den 7. februar 2020, hvor nærværende sag blev anlagt (altså inden for 3-års grænsen), dvs. alle ærekrænkende ytringer efter den 7. februar 2017.

Det forhold, at mortifikationspåstanden (påstand B) frem til den 7. marts 2022 var formuleret anderledes, ændrer ikke herpå.

For det første, var (også) den tidligere mortifikationspåstand klar og præcis, idet der - helt eksplicit - var henvist til bilag 1, hvorefter det skematisk, klart og i kronologisk rækkefølge fremgår, *hvor* og *hvornår* hver og én af de ærekrænkende udtalelser er fremkommet. Dette fremgår da også af stævningen selv. Derved adskiller den tidligere nedlagte mortifikationspåstand sig netop helt afgørende og klart fra mortifikationspåstanden i Landsrettens sag BS-28935/2020-OLR (bilag Y), og sagsøgte påstand om, at den tidligere påstand B ikke skulle være egnet til at afbryde forældelsesfristen, skal klart afvises.

Forældelsesreglerne i forhold til mortifikation har bl.a. til hensigt at sikre, at afsenderen af ytringerne på forsvarlig vis kan varetage sine interesser. Med bilag 1 har det stået både retten og parterne fuldkommen klart, hvilke sigtelser der var tale om skulle mortificeres, og således er der ingen hensyn at tage i forhold til Helmer Arne John Christensen. På den anden side har Eva Persson en rimelig og legitim interesse i at få ytringerne mortificeret, og i hvert fald i forhold til de under påstand B 17-86 nævnte ytringer bør der – også efter en samlet afvejning af parternes interesser - gives medhold i dette.

Retten har den 31. januar 2022 truffet afgørelse om, at forberedelsen slutter 4 uger inden hovedforhandlingen den 1. november 2022, og frem til denne dato har det stået sagsøger fuldkommen frit for at ændre, korrigere, supplere og – som her - præcisere de nedlagte påstande. Følgelig skal mortifikationspåstanden i sin nuværende form tages til følge.

På den baggrund gøres det gældende, at – i hvert fald - ytringerne i påstand B 17-86 kan kræves mortificeret i hht. Straffelovens § 270, jf. § 96, stk. 5, jf. dog også ovenfor under pkt. 3.

5. Anbringender vedr. tortgodtgørelse - Erstatningsansvarslovens § 26

Af sagsøger gøres det gældende, at sagsøger skal tilkendes tortgodtgørelse i hht. Erstatningsansvarslovens § 26.

Spørgsmålet om tilkendelse af tortgodtgørelse er relevant, uanset om retten fastslår, at der er et strafferetligt ansvar, eller dette ikke er tilfældet.

Det er altså ikke en betingelse for anvendelse af Erstatningsansvarslovens § 26, at retten slår fast, at krænkelsen kan anses for omfattet af Straffelovens §§ 267 eller 268. Det er tilstrækkeligt, at der foreligger en culpøs krænkelse af en vis grovhed, hvilket må siges at være tilfældet.

Når henses til ytringernes antal og grovhed, herunder det faktum, at ytringerne hver som én er meningsløse, umotiverede og uden for enhver sammenhæng, og henset til, at beskyldningerne er fremkommet over en periode på mere end 6 år, uden at Eva Persson har givet anledning til dem, bør tortgodtgørelsen fastsættes til kr. 30.000.

Det er en skærpende omstændighed, at mange af beskyldningerne vedrører sagsøgers (påståede) overtrædelser af lovgivningen og kollegiale/etiske regler. Sagsøger, der driver advokatkontor, bliver særlig ramt af sådanne udtalelser, hvilket – ifølge sagsøgte selv – også er hensigten med udtalelserne.

Der findes sandsynligvis ingen fortilfælde, hvor en person ved udførelsen af sit hverv er blevet udsat for så grove, vedholdende og chikanøse sigtelser over en så lang periode (mere end 6 år). Således er der da heller ingen domme, hvor grovheden tilnærmelsesvis svarer til ytringerne i nærværende sag.

I FED 2010 48 Ø blev en advokat tilkendt kr. 20.000 i godtgørelse for (nogle få) grundløse beskyldninger om kriminelle forhold og i UfR 2015.1813 Ø fik en række minkavlere tilkendt en godtgørelse på kr. 50.000 for ærekrænkende sigtelser om dyremishandling.

Begge domme illustrerer det tidligere godtgørelsesniveau for selv enkeltstående krænkelser, men illustrerer tillige, at det kan tillægges en skærpet betydning, hvis sådanne grove sigtelser – direkte eller indirekte – er rettet mod den pågældendes udførelse af sit hverv.

Der er således heller intet erstatningsretligt belæg for det i litteratur og praksis, når sagsøgte i Processkrift B (side 3) hævder, at der skulle gælde "en særlig vid adgang til straffri ytringer vedrørende personer, der opererer i det offentlige rum, blandt andet med advokatbistand til klienter". Tværtimod.

Ligesom det forudsættes med 2019-ændringerne i bestemmelserne om freds- og ærekrænkelser i Straffeloven, at bødestrafen for sådanne "gennemgående tredobles i forhold til det hidtidige straffniveau", forudsættes det tillige, at tortgodtgørelsesniveauerne i sager om bl.a. ærekrænkelser "forhøjes 3 gange", jf. "Lovforslag L-20 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, erstatningsansvarsloven og medieansvarsloven (Freds- og ærekrænkelser m.v.)" som fremsat den 3. oktober 2018 (Folketinget 2018-19), side 39:

"2.14.2.3. Hensigten med forslaget er, at tortgodtgørelsesniveauerne i sager om freds- og ærekrænkelser som udgangspunkt skal forhøjes 3 gange i forhold til det nuværende niveau. Forhøjelsen gælder de foreslåede bestemmelser vedrørende [] og ærekrænkelser (§§ 267-268)".

Desuden bør "domstolene[], når der udmåles tortgodtgørelse i sager om freds- og ærekrænkelser, fremover tage hensyn til den almindelige lønudvikling i overensstemmelse med principperne i erstatningsansvarslovens § 15. Herved sikres det, at godtgørelsesniveauerne ikke stagnerer på 2018-niveau", jf. "Lovforslag L-20 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, erstatningsansvarsloven og medieansvarsloven (Freds- og ærekrænkelser m.v.)", side 39.

Der henvises desuden til lovforslagets side 71.

Tidligere praksis vedr. Erstatningsansvarslovens § 26 og godtgørelsernes størrelse skal således læses i lyset af de nyeste regler, herunder lovgivers ønske om at forhøje godtgørelsesniveauet ganske betragteligt.

På den baggrund skal sagsøger tilkendes tortgodtgørelse med kr. 30.000. Endelig gøres det gældende, at en evt. strafferetlig forældelse af ansvaret i hht. Straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, er Erstatningsansvarslovens § 26 uvedkommende.

Sagsøgtes ansvar efter Erstatningsansvarslovens § 26 forældes efter Forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 1, dvs. 30 år efter den skadevoldende handlingens ophør, subsidiært 10 år efter, jf. Erstatningsansvarslovens § 16, stk. 3, og mere subsidiært efter 3 år, jf. dom af 10. oktober 2022 fra Østre Landsret, som endnu ikke er fuldt publiceret (foreløbigt AFGR.2022-1012-1).

På den baggrund gøres det altså principalt gældende, at ingen af de fremsatte ytringer er forældede i relation til kravet om tortgodtgørelse, subsidiært at i hvert fald ingen af de under Påstand B 17-86 nævnte ytringer, som alle er fremsat efter den 7. februar 2017, er strafferetligt forældede.

..."

Helmer Arne John Christensen har i sit påstandsdokument af 18. oktober 2022 anført følgende:

" ...

Indledende bemærkninger:

Sagen udspringer af en tvist mellem en advokat og en privatperson vedrørende berettigelsen af et honorarkrav på kr. 4.375 incl. moms for en telefonisk drøftelse af 10 minutters varighed, der fandt sted den 27. januar 2014, bilag 37.

Med den efterfølgende inkassosag omfattende honorarkravet, har sagsøger som selvmøder og som partsrepræsentant selv givet anledning til forløbet, og herunder til, at sagsøgte i sin frustration over denne konfrontation har fremsat de ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag.

Sagens indledende forløb var ganske trivielt og overskueligt; efter en kortfattet indledende telefonisk og skriftlig kommunikation i januar 2014 vedrørende en eventuel udarbejdelse af et testamente og efter en efterfølgende erindringsmail af 28. juli 2014, opfattede sagsøgte forløbet som afsluttet.

Sagsøgte hørte derefter ikke yderligere før 2 år senere den 27. maj 2016, hvor sagsøger kontaktede sagsøgte telefonisk for en fortsættelse af testamentsudarbejdelsen, der på sagsøgers eget initiativ var igangsat, hvilket sagsøgte afslog, hvorefter sagsøgte modtog en skrivelse fra det ham ukendte Consilio & Co, bilag T, uden angivelse af virksomhedsform eller cvr.nr. Uanset at skrivelsen var benævnt "RYKKER 2" havde sagsøgte ikke forud modtaget en "RYKKER" eller en "RYKKER 1".

Med skrivelsen fulgte den faktura, der gav anledning til betalingspåstanden i den første retssag, bilag 32, udstedt af Concilio & Co advokatfirma uden angivelse af virksomhedsform eller cvr.nr., på trods af at fakturaen var påført 25% moms og at virksomheden ikke var momsregistreret. Uanset at fakturaen var dateret den 11. december 2015, havde sagsøgte ikke tidligere modtaget den.

Sagsøgte forsøgte via CVR at få klarhed over, hvem Consilio & Co advokatfirma var, uden at dette lykkedes, hvorefter sagsøgte tog telefonisk kontakt til SKAT og efter henvisning da skriftligt via SKAT's standardiserede kontaktformular, bilag AA og 5. Af bilag 29 fremgår, at Concilio & Co Advokatfirma først blev registreret den 28. november 2017.

Sagsøgte har under hele forløbet gjort gældende og gør fortsat gældende, at de ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, vedrører dette advokatfirmas sagsbehandling overfor sagsøgte, hvorfor det alene er dette advokatfirma, der kan have partsstatus i en sag mod sagsøgte vedrørende ytringerne.

Det bemærkes i denne forbindelse, at retsplejelovens § 725 skal forstås ganske snævert.

Sagsøger har som partsrepræsentant i de nu afsluttede sager tidligere anført, at Consilio & Co var et kontorfællesskab etableret i marts 2015, der i øvrigt op-
hørte i efteråret 2017. Kontorfællesskabet, der havde flere forskellige deltagere og som var en selvstændig økonomisk enhed med løbende udgifter, var sagsøgeren ved sagsanlægget den 4. september 2017. Den 27. november 2017 blev advokatfirmaet Paragraph3 I/S navneændret til Concilio & Co I/S med samme cvr.nr. (27205887). Langt senere i forløbet blev det af sagsøger som selvmøder og partsrepræsentant oplyst, at kontorfællesskabet blev nedlagt samme dag, hvorfor den oprindelige sagsøger ikke længere bestod efter denne dato. Det var denne sagsøger, sagsøgte i sin procesaftale af 27. september 2018 afgav søgsmåls-kompetence til, uvidende om at sagsøgeren i mellemtiden var nedlagt. Hverken nedlæggelsen af sagsøger eller navneændringen blev oplyst til retten eller sagsøgte.

Sagsøgte bestrider følgende, at først Consilio & Co I/S, registreret den 28. november 2017, og efterfølgende sagsøger som selvmøder kan anses for rette sagsøger. Sagsøger har hertil anført, at der *naturligvis* blev udsendt meddelelser *til hver enkelt klient* den 3. marts 2015, bilag 30. Dette udsagn henstår udokumenteret og er ikke underbygget af de fremlagte bilag eller af de tidligere afgivne forklaringer, hvor der blev forklaret at *De breve, der blev sendt ud, var ikke påtrykt hver enkelt klients navn, da der var tale om en standardskrivelse*. Dette skal sammenholdes med, at al anden korrespondance til og fra sagsøgte er sendt pr. mail, men åbenbart ikke denne skrivelse. Det noteres, at bilag 30 ikke er påtrykt noget klientnavn eller -adresse, samt at bilag 30 efter sit indhold ikke er retvisende, idet det oplyses *Paragraph3 advokatfirma har fået nyt navn – Concilio & Co advokatfirma*. *Kære klient, Paragraph3 advokatfirma har skiftet navn til Concilio & Co advokatfirma*, uagtet at denne navneændring først fandt sted den 28. november 2017. Sagsøgte bestrider at have modtaget bilag 30, endsige at være gjort bekendt hermed før under Advokatnævnets behandling af sagsøgtes klage, bilag AL. Skrivelsen fremgår således ikke af registreringen i bilag Æ.

Af dette bilag fremgår imidlertid, at den mailadresse, man havde registreret som sagsøgtes, ikke længere var brugbar, idet tidligere mails var kommet retur. Således har sagsøger som partsrepræsentant og som selvmøder i flere proces-skrifter og klagesvar til Advokatnævnet henvist til mail af 11. december 2015, hvori den omtvistede faktura fremsendes, og efterfølgende rykker i mail af 11. maj 2016, begge mails sendt til john-helmer@vip.cybercity.dk. Imidlertid er pågældende mailadresse nedlagt i 2014, hvilket man var bekendt med i henhold til advokatfirmaets sagslog, hvor det ud for 11. maj 2016 er anført "Kan ikke leveres...". Forløbet skal ses i sammenhæng med, at man på dette tidspunkt var bekendt med sagsøgtes nye mailadresse, som var anvendt i mail af 28. juni 2014

Som en konsekvens af, at det fakturaudstedende "Consilio & Co advokatfirma" ikke var registreret i CVR og ej heller registreret som momspligtig hos SKAT, er den udstedte faktura ikke forsynet med et CVR nr. eller en fyldestgørende angivelse af fakturaudsteder, og den udstedte faktura opfylder således ikke kravene i § 58 i dagældende momsbekendtgørelse (§ 57 i den nugældende), hvorefter en faktura blandt andet *skal* indeholde den registrerede virksomheds registreringsnummer og den registrerede virksomheds navn og adresse. Overtrædelse af denne bestemmelse er behæftet med bødestraf, jvn. bekendtgørelsens § 133. Faktureringen er dermed tillige i strid med god bogførings-skik, jvn. dagældende bogføringslov § 6, smh. sagsøgte indstregninger i bilag AK.

Det bestrides på denne baggrund, at der blot er tale om en fejl i et paradigma, som anført i det indgivne 2. indlæg til Advokatnævnet dateret 28. juni 2016, jvn. sagsøgte indstregninger i bilag AI, idet der på tidspunktet for udstedelsen af fakturaen ikke var registreret nogen virksomhed i CVR under navnet Concilio & Co advokatfirma og ej heller nogen momsregistreret virksomhed under dette navn, uagtet at det fakturerede honorar er pålagt 25% moms. Dette undersøgte sagsøgte, bilag AO. Sagsøgers oplysning til Advokatnævnet den 29. juni 2016, bilag 8, var derfor ikke korrekt.

Uklarheden vedrørende identiteten på den fakturaudstedende virksomhed gav anledning til en væsentlig del af de ytringer, nærværende sag vedrører, og der er således tale om et forhold, der alene kan bebrejdes sagsøger som partsrepræsentant og som selvmøder, og sagsøgte ytringer, som er genstanden for nærværende sag, skal ses i denne sammenhæng.

Den omstændighed, at der efter fakturaudstedelsen den 11. december 2015 og efter anlæggelsen af den oprindelige sag BS Z-1778/2017 den 4. september 2017, blev foretaget en række navneændringer, uden at Retten eller sagsøgte blev orienteret, bidrog til denne forvanskning og forvirring, ikke mindst fordi sagsøgte opfattede dette som en nedlæggelse af det advokatfirma, der havde udstedt fakturaen og indstævnet sagsøgte den 4. september 2017, bilag 12, og overfor hvilket sagsøgte havde fremsat de omtvistede ytringer, hvilket Landsretten efterfølgende gav sagsøgte medhold i.

Sagsøgte fandt det dybt forargeligt, at man undervejs i den anlagte retssag ubemærket og uden orientering af hverken retten eller sagsøgte foretog et navneskifte til Concilio & Co I/S, der var forveksleligt med kontorfællesskabets navn Concilio & Co (uden cvr.nr.), for så derefter at nedlægge påstand om ærekrænkelser begrundet i de ytringer, sagsøgte havde fremsat mod Concilio & Co (uden cvr.nr.) Dette forhold og den forvirring, dette afstedkom, har præget den tidligere proces i Retten på Frederiksberg og Østre Landsret og nu nærværende sag.

Negativ materiel retskraft:

Det gøres gældende, at sagsøgte skal frifindes, allerede fordi Østre Landsret i sag BS-28935/2020- OLR

"frifinder ... appellant (sagsøgte) for straf vedrørende krænkelse af advokat Eva Perssons ære."

Det gøres gældende, at sagsøger - således som sagsøger som partsrepræsentant og selvmøder har valgt at tilrettelægge sin sagsførelse mod sagsøgte, herunder sin sagsførelse i BS Z-1778/2017 og BS-28935/2020-OLR - er afskåret fra at gøre de samme påstande, anbringender og bevisligheder gældende, som i BS Z-1778/2017 og BS-28935/2020-OLR, jævnfør princippet om negativ materiel retskraft.

Der henvises supplerende til sagsøgers partsforklaring i Landsretten:

"Der er identitet mellem selskabet og hende",

samt til sagsøgers påstandsdokument af 22. september 2021 i Landsretten:

"Således er advokat Eva Persson personligt også allerede derfor part i søgsmålet".

Forældelse og retsfortabende passivitet:

En eventuel overtrædelse af straffelovens § 267 er underlagt privat påtale, jvn. § 275, og adgangen til privat påtale bortfalder, såfremt der ikke er anlagt sag inden 6 måneder efter, at forurettede har fået sådan kundskab, at pågældende har et tilstrækkeligt grundlag for sagsanlæg. Nærværende sag er anlagt den 7. februar 2020. Allerede på dette grundlag er sagsøger afskåret fra at gøre straffelovens § 267 gældende for udtalelser m.m. fremsat tidligere end 7. august 2019, hvorfor sagsøgte skal frifindes for fremsættelse af eventuelt ærekrænkende ytringer fremsat forud herfor, hvilket omfatter de ytringer, der er omfattet af sagsøgers påstand B nr. 1 – 72.

Det bestrides, at straffelovens § 96 kan fraviges som følge af sagsøgers retsvildfarelse i relation til spørgsmålet om rette sagsøger og om retsvirkningerne af en eventuel procesaftale i en privat straffesag. Til sagsøgers retsvildfarelse bemærkes i øvrigt, at den procesaftale, sagsøgte indgik, omfattede den virksomhed, som sagsøgte anså som sagsøger, nemlig kontorfællesskabet Consilio & Co, der udstedte den omtvistede faktura og efterfølgende fremsendte sit inkassovarsel, hvilket kontorfællesskab efterfølgende var nedlagt, hvorfor sagsøgte med sindsro kunne indgå procesaftalen, for derigennem at få afsluttet dette langvarige forløb.

For så vidt angår sagsøgers påstand om mortifikation bestrides det, at den løbende 3-årige forældelsesfrist blev afbrudt ved anlæggelsen af nærværende sag den 7. februar 2020, idet sagsøgers påstand vedrørende mortifikation ved sagens anlæg og frem til sagsøgers afgivelse af sit supplerende processkrift 1 den 7. marts 2022 var identisk med den påstand om mortifikation, der var nedlagt i den oprindelige sag, BS Z-1778/2017 og BS-28935/2020-OLR, hvor Landsretten afviste påstanden med henvisning til, at påstanden var *uegnet til at tage under påkendelse som mortifikationspåstand*. Følgelig var påstanden ej heller egnet til at afbryde den løbende 3-årige forældelsesfrist, og sagsøger er dermed afskåret fra at nedlægge påstand om mortifikation af bemærkninger fremsat tidligere end 3 år før sagsøgers tilretning af sin påstand den 7. marts 2022, svarende til påstand B nr. 1 - 72.

Det gøres gældende, at sagsøger har udvist retsfortabende passivitet, således at sagsøger ved et sagsanlæg den 7. februar 2020 er afskåret fra at gøre noget krav gældende, det være sig straf, mortifikation eller krav om tort-godtgørelse, for ytringer, der måtte være fremsat i perioden 2016 – 2019, herunder at sagsøger som partsrepræsentant anlagde sagen BS Z-1778/2017 og således gav sagsøgte den beføjede opfattelse og forventning, at der ikke sideløbende eller efterfølgende ville blive rejst yderligere søgsmål mod sagsøgte om samme forhold. Der henvises supplerende til EMRK artikel 6, der forudsætter, at en straffesag og tilsvarende skal afgøres indenfor rimelig tid, i hvilken forbindelse bemærkes, at nærværende sag har sit udspring i et forløb, der fandt sted i januar 2014, og således mere end 6 år forud for sagens anlæg. Endvidere bemærkes, at Advokatnævnet den 24. februar 2017 afviste sagsøgtes adfærdsklage indgivet den 8. juni 2016 med henvisning til det lange tidsforløb.

De fremsatte ytringer:

Ingen af de ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, er fremsat overfor andre end sagsøger samt de offentlige myndigheder m.m., der som led i deres virke skulle behandle de pågældende sager, og ingen ytring er således fremsat overfor en videre kreds af personer, herunder offentligheden eller anden uvedkommende personkreds.

I denne forbindelse henvises til Advokatnævnets omfattende praksis, hvorefter der generelt anerkendes ganske vide grænser for under retssager at fremkomme med ytringer om en parts opfattelse af sagens faktiske og retlige omstændigheder, hvis disse ytringer med rimelighed kan siges at understøtte de fremsatte påstande og anbringender i sagen. Og i en konkret sag fandtes det således ikke i strid med de advokatetiske regler, at en part blev kaldt "fjols". Endvidere henvises til straffelovens § 269, stk. 1, sammenholdt med artikel 10 i Den Europæiske Menneskeretskonvention, hvorefter der gælder en særlig vid

adgang til straffri ytringer vedrørende personer, der opererer i det offentlige rum, blandt andet med advokatbistand til klienter, og som derfor tilhører en målgruppe, der må tåle at blive udsat for kritik og værdidomme, uden at det anses for ærekrænkende. Dette ud fra en præmis, hvorefter man, når man vælger at varetage et hverv indenfor denne persongruppe, følgelig mentalt og emotionelt må være klædt tilstrækkeligt på til at kunne blive mødt med ytringer, der overfor andre persongrupper måtte kunne opfattes stødende eller ærekrænkende.

De ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, skal ses i denne sammenhæng, herunder at sagsøgte som privatperson har haft god grund til at være frustreret og vred på sagsøger, og at samtlige ytringer er fremsat i en relevant sammenhæng til berettiget varetagelse af sagsøgtes egne interesser, idet sagsøgte efter et meget langvarigt forløb modtog en faktura uden angivelse af CVR-nr. fra en ham ubekendt ikke eksisterende juridisk enhed, med efterfølgende stævning for et krav, som han mente og fortsat mener var forkert, urimeligt og manipuleret, og efter at have fået sin klage til Advokatnævnet afvist på grund af et forløb, sagsøgte opfattede som manipuleret og forkert, og idet sagsøgte undervejs i forløbet har følt sig truet og intimideret i et forsøg på at bortcensurere sagsøgtes version af forløbet.

Det bestrides på dette grundlag, at de ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, i den konkrete sammenhæng, hvori de er fremsat, er egnede til at virke ærekrænkende, og det bestrides, at sagsøgte har haft forsat hertil.

Som sagen foreligger til pådømmelse, bestrides det, at sagsøgtes ytringer, som er genstand for nærværende sag, vedrører sagsøger. Samtlige ytringer er fremsat i skriftlige indlæg, der vedrørte andre parter end sagsøger. Det bestrides i den forbindelse, at den omstændighed at sagsøgte af Landsretten blev frifundet overfor Concilio & Co advokatfirma I/S v/advokat Vivian Petersen og advokat Eva Persson med den begrundelse, at Landsretten ikke *som påstandene er nedlagt og sagen forelagt* kunne fastslå, at Concilio & Co advokatfirma I/S v/advokat Vivian Petersen og advokat Eva Persson var påtaleberettiget, er ensbetydende med, at ytringerne derved vedrører sagsøger personligt og følgelig kan gøres gældende af denne i en sag som den foreliggende. Tværtimod understreger Landsrettens præmisser, at sagsøger som partsrepræsentant og selvmøder igennem hele forløbet selv har givet anledning til en betydelig forvirring i relation til opfattelsen af, hvem man anså for krænkede af ytringerne, hvilket har været medvirkende til de frustrationer, sagsøgte har haft vedrørende forløbet, og hvilket forløb således alene kan tilskrives og bebrejdes sagsøger som partsrepræsentant og selvmøder.

Det gøres for samtlige de ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, gældende, at sagsøgte har haft rimelig anledning til at fremsætte disse og at

sagsøgte således i et tilstrækkeligt omfang har vurderet og undersøgt forholdene og dermed udført de tilstrækkelige undersøgelser og overvejelser, hvorved der således enten kan føres sandhedsbevis eller redegøres for forhold, der berettigede sagsøgte til at fremsætte ytringerne i den fornødne gode tro.

I udkastet til testamente, som blev fremsendt den 27. januar 2014 og som var påbegyndt på sagsøgers eget initiativ, indsatte sagsøger sig selv som bobestyrer uden forudgående drøftelse med sagsøgte og uden dennes viden eller accept. Sagsøgte opfattede dette forhold som bedragerisk.

Sagsøgte fandt det endvidere problematisk, at det overfor Advokatnævnet i klagesvar af 8. juni 2016 blev fremhævet, at sagsøgte i forbindelse med parternes telefonsamtale den 27. januar 2014 angiveligt skulle have *ytret ønske om at få udarbejdet testamentet hurtigt, herunder fordi, arvingens far (en ven til Klager, som var i besiddelse af de til testamentets færdiggørelse nødvendige oplysninger) kunne være svær at få fat i pga. skiftende arbejdstider også i udlandet, valgte jeg at fremsende det første udkast til testamente (bilag 5) sammen med den første e-mail med pris oplysningerne til Indklagede (bilag 3).* Denne oplyste blev først oplyst af sagsøgte i en efterfølgende mail afsendt den 29. januar 2014, hvilket i besvarelsen til Advokatnævnet nu blev brugt som begrundelse for den hastende udarbejdelse af testamentet den 27. januar 2014.

I samme besvarelse til Advokatnævnet oplyste sagsøger, at *Når Klager i sin e-mail af 29. januar 2014 skrev, at han ville vende tilbage "snarest", indikerede han over for mig, at han ønskede testamentet hurtigt færdigt, men også, at der var et opdrag som skitseret. Dette indikeres også af, at Klager meddelte, at han ville vende tilbage vedr. de manglende oplysninger, ligesom Klager takkede "foreløbigt".* Det anførte skal sammenholdes med, at testamentsudkastet blev sendt den 27. januar 2014.

I samme forløb er det overfor Advokatnævnet i klagesvar af 29. juni 2016 angivet, at sagens hastende karakter var begrundet i, at sagsøgte havde lagt en besked på telefonsvarer, hvilket skal ses i sammenhæng med, at sagsøgte alene bad om en opringning uden angivelse af noget presserende forløb. Det anførte skal sammenholdes med, at testamentsudkastet blev sendt den 27. januar 2014.

I sagsøgers besvarelse overfor Advokatnævnet den 22. juni 2016 blev det endvidere anført *Klager og undertegnede har herefter, gennem 2 år, haft kontakt omkring testamentets færdiggørelse, og jeg har i god tro foretaget fakturering (og efterfølgende ryk- ket for betalingen). Allerede derfor vil det være helt urimeligt at statuere overtrædelse af god advokatskik, smh. m. Retsplejelovens § 126 samt de Advokatetiske Regler, uanset, om Advokatnævnet mod forventning måtte finde, at jeg ikke burde have sendt testamen- tet, som hastede, allerede samtidig med prisoplysningerne i første e-mail.* Det anførte skal sammenholdes med, at der i perioden fra den 28. juli 2014 og frem til den 27. maj 2016 ikke var nogen kontakt mellem parterne.

Endvidere fandt sagsøgte det problematisk, at der til støtte for det omtvistede honorarkrav blev henvist til en tidsregistrering med et tidsforbrug den 27. januar 2014 på 1½ time vedrørende påbegyndt udarbejdelse af testamente og ¼ time på e-mail, i alt 1 ¾ time. Sagsøgte har ved fremlæggelse af sin ankomst og afgang fra Kildeskovshallen dokumenteret, at han forlod hallen kl. 15.47 og med en skønnet transporttid på 15 minutter har han tidligst været hjemme kl. ca. 16.10, hvor han ca. kl. 16.20 afholdt den telefonsamtale med sagsøger, der dannede baggrund for udarbejdelsen af testamentet, der blev fremsendt med mail samme dag kl. 17.10, og således ikke over 45 minutter efter samtalens opstart.

Vedrørende ytringerne om skattesnyd og sort arbejde bemærkes, at sagsøgte efter modtagelsen af den omtvistede faktura rettede henvendelse til SKAT, da fakturaen fremstod som fremsendt af et sagsøgte ukendt firma og uden angivelse af CVR.nr. SKAT's medarbejder bad sagsøgte fremsende fakturaen via SKAT's hjemmeside og sagsøgte blev guidet hen til blanketten "Skriv til os (borger)", der i sin overskrift er fortrykt "Anmeldelse af skattesnyd og sort arbejde." Af bilag 5 fremgår endvidere, at sagsøgte alene foretager anmeldelse af *Consilio & Co* for manglende CVR.nr. Anmeldelsen til SKAT skete den 9. juni 2016 på hvilket tidspunkt Advokatfirmaet med CVR.nr. 27205887 hed Paragraph3 I/S, og anmeldelsen vedrørte således ikke *Concilio & Co I/S*, der først fik sit navn ved navneændringen den 27. november 2017.

I sammenhæng hermed fremhæves, at det overfor Advokatnævnet i klagesvar af 28. juni 2016 blev anført *Det er korrekt, at selve fakturaen (faktura 82909 af 11. december 2015) ikke er forsynet med et CVR-nr. Det er en fejl, som er sket, da der skulle lægges nyt paradigma ind i vores advokatsystem. Fejlen blev rettet efter ganske kort tid, og naturligvis fremgår CVR-nummeret i dag på alle fakturaer!* På det pågældende tidspunkt var *Consilio & Co I/S* ikke registreret med et CVR.nr., hvorfor sagsøgte med rette opfattede det anførte som manipulation, fordi *Concilio & Co* ikke havde noget selvstændigt CVR.nr. at påføre fakturaen, idet det eneste CVR.nr., der har eksisteret under sagens forløb, er CVR.nr. 27205887, hvilket CVR.nr. var tilknyttet Paragraph3 I/S indtil navneændringen den 27. november 2017.

Udover det manglende CVR.nr. i fakturaen opfattede sagsøgte det som stærkt problematisk, at han i den rykkerskrivelse, han rent faktisk modtog (RYKKER 2, bilag T), rykkes for faktura 13444 og således ikke for faktura 82909 af 11. december 2015, bilag 32, samt at han blev opkrævet 2 rykker-gebyrer, i hvilken forbindelse det bemærkes, at det på tidspunktet for sagsøgers udarbejdelse af bilag T stod sagsøger klart, at sagsøgte ikke havde modtaget rykkermailen af 11. maj 2017, bilag AD, hvortil endvidere bemærkes at pågældende mail ikke var udformet som en rykker i henhold til rentelovens bestemmelser herom, hvorfor gebyret herfor under alle omstændigheder var uberettiget.

Sagsøgte opfattede i det hele sagsførelsen som dybt problematisk, ikke mindst fordi sagsøgte som appellant oplevede ikke at have nogen modpart at indstævne efter at Consilio & Co Advokatfirma (uden cvr.nr.) var nedlagt, samt forløbet omkring ankesagens godkendelse som prøvesag for advokat Anja Brøndtved i henhold til dennes ansøgning af 28. april 2021, bilag AQ, der refererede til sagen på en for sagsøgte/appellanten ikke acceptabel måde, med urigtige oplysninger om en buket af påstande, når der kun i sagen fandtes 1 påstand. Sagsøgte som appellant havde aldrig accepteret dette, blandt andet under hensyntagen til problematikken omkring udarbejdelse af ekstrakt ved sagens behandling ved Retten på Frederiksberg, bilag K side 6, hvilket er dokumenteret af Østre Landsret, bilag AR.

Endelig bemærkes, at sagsøgte og dennes tidligere advokater gentagne gange modtog henvendelser, man ikke har kunnet tolke som andet end trusler om sagsanlæg, erstatningssager og retssager.

I mail af 8. juni 2016 til Advokatsamfundet anføres blandt andet

Der bemærkes, at der tages skarp afstand fra de stærkt injurierende og meget krænkende påstande, der fremføres i klagen til Advokatnævnet, og det vil blive vurderet, om der på den baggrund er grundlag for et injurieresøgsmål ved domstolene. Måtte jeg konstatere, at nogle tilsvarende grove fornærmelige ord eller sigtelser er fremført i andre sammenhænge end over for Advokatnævnet, vil der utvivlsomt blive "indledt en sag om overtrædelse af Straffelovens § 267".

I klagesvar af 8. juni 2016 anføres

Der tages skarp afstand fra de stærkt injurierende og meget krænkende påstande, der fremføres i klagen til Advokatnævnet, og det vil blive vurderet, om der på den baggrund er grundlag for et "injurieresøgsmål ved domstolene". Måtte jeg konstatere, at nogle tilsvarende grove fornærmelige ord eller sigtelser er fremført i andre sammenhænge end over for Advokatnævnet, vil der utvivlsomt blive indledt en sag om overtrædelse af Straffelovens § 267.

I mail af 7. februar 2020 til Retten på Frederiksberg anføres

Det er min meget klare opfattelse, at sagsøgtes advokat kan have pådraget sig et erstatningsansvar, ved ikke tidligere (førend længe efter, at sagen var hovedforhandlet!!) at have gjort gældende, at Concilio & Co ikke var rette sagsøger. Af sagsøgtes advokat "i den omfangsrige sag" tilsyneladende har overset dette anbringende, er ikke en undskyldning, da dette anbringende netop senere er klart og eksplicit frafaldet (hvilket advokat Løfberg tilsyneladende også har overset!). Der tages for god ordens skyld forbehold for at rejse krav i anledning af et evt. tab, som Concilio & Co eller undertegnede person-

ligt måtte lide som følge af advokat Løfbergs sagsbehandling, herunder en ganske betydelig forøgelse af arbejdet (for os alle!) med sagen. Det kan allerede nu meddeles, at der er forbrugt mere end 125 timer på sagen, svarende til et salær på over kr. 312.500 ekskl. moms.

Endelig anføres i mail af 7. februar 2020

I dit proces indlæg af 13. fm. har du over for retten gjort gældende, at sagen skulle være anlagt af "et ikke eksisterende kontorfællesskab, som ikke havde noget CVR-nr." Jeg mener, at dette er på kanten af injurielovgivning og udtalelsen må klart være mod bedre vidende! Sagen er – som det må være dig bekendt, hvis du har læst sagens akter – anlagt af Concilio & Co advokatfirma I/S ved advokat Eva Persson og advokat Vivian Petersen. CVR-nummeret 27205887 er oplyst MANGE GANGE i sagen. Sammenskrevet resume fra Erhvervsstyrelsen er da også fremlagt i sagen som bilag AAB, jf. ekstraktens side 211. "Dit anbringende savner således enhver tænkelig mening, og jeg finder det faktisk malplaceret. Kollegialt skal jeg bede dig om senest på mandag, den 10. ds., kl. 14, at meddele retten, at retten skal se bort fra dette anbringende, som du som advokat notorisk må vide, er forkert.

Sagsøgte har ikke kunnet opfatte disse indlæg som andet end trusler, der havde til formål at søge at bortcensurere sagsøgtes version af forløbet, hvilket blandt andet havde som konsekvens, at pågældende advokat så sig nødsaget til at udtræde af sagen.

Særskilt til bemærkningerne omtalt i påstand B nr. 73 - 79 bemærkes, at der er tale om referater af sagsøgtes udtalelser, der i øvrigt ikke er gengivet fyldestgørende, ved henholdsvis et forberedende retsmøde og en hovedforhandling, og således i et forum (Retten på Frederiksberg), hvor parterne var under procesledelse af rettens formand, uden at denne i henhold til de pågældende referater fandt anledning til at udøve aktiv procesledelsen gennem påtale, afbrydelse, tilrettevisning eller fratagelse af ordet/bortfjernelse fra lokalet, jvn. retsplejelovens § 151, stk. 1. Retten på Frederiksberg har derved for så vidt angår disse forhold vurderet, at de ikke har været i strid med den tilbørlige orden og værdighed, hvorunder forhandlingen skulle foregå, samt at der ikke er tale om fornærmelser mod Retten eller nogen af de i retten mødende, jvn. stk. 2. Det bestrides følgelig, at disse bemærkninger, efterfølgende kan danne grundlag for en særskilt prøvelse under straffelovens §§ 267 eller 270.

Tilsvarende gælder for ytringerne omfattet af påstand B nr. 80 – 81, hvor det relevante forum var Østre Landsret.

Særskilt til sagsøgers påstand B nr. 82 bemærkes, at forholdet vedrører et processkrift, der blev fremlagt første gang den 13. september 2020 og således for mere end 2 år siden, angiveligt uden at dette processkrift indtil 30. september

2022 har givet sagsøger anledning til at opfatte processkriftet som ærekrænkende. Det gøres i den forbindelse og for dette forhold gældende, at sagsøgers fremsatte krav vedrørende ærekrænkelse og mortifikation er bortfaldet ved retsfortabende passivitet og for så vidt angår sagsøgers påstand A tillige forældelse.

Til sagsøgers påstand B nr. 83 - 85 bemærkes, at det efter sagsøgtes opfattelse aldrig i sig selv kan være ærekrænkende at fremføre et synspunkt om, at en advokat har overtrådt de advokatetiske regler, samt at konsekvensen af, at en fremsat klagesag ved Advokatnævnet måtte blive afvist eller indklagede frifundet, skal være, at pågældende kan dømmes for ærekrænkelse og krav om mortifikation.

Til sagsøgers påstand B nr. 86 henvises til bilag AO og D, hvori registrerings- og momsforholdene er dokumenteret.

De fremsatte ytringer skal vurderes ud fra en samlet bedømmelse af kategoriseringen af bemærkningerne som såkaldte værdidomme (value judgments) modsat egentlige beskyldninger (statement of facts), bemærkningernes emne og formål, bemærkningernes afsender og adressat, bemærkningernes forum og muligheden for kontradiktion, bemærkningernes form samt konteksten for bemærkningerne.

Der henvises endvidere til sagsøgtes indstregninger i bilag AH, der blandt andet omfatter de tilkendegivelser, sagsøgte fandt truende, side 4, samt til side 6, hvor sagsøgte finder det forvanskende at være citeret for i en mail af 29. januar 2014 at have ønsket testamentet udarbejdet hurtigt, henset til at dette allerede var fremsendt i udkast den 27. sm., samt at det er ubestrideligt og af sagsøger i øvrigt erkendt at der i strid med de advokatetiske regler pkt. 15 blev udført arbejder uagtet at der ikke forinden var givet relevante prisoplysninger, i hvilken forbindelse det bemærkes, at det er fast praksis i Advokatnævnet, at standardiserede angivelser af timetakster ikke opfylder kravene i de advokatetiske regler. Sagsøgte havde følgelig føje til at udtale sig om overtrædelse af de advokatetiske regler og om uredelig adfærd.

Samtlige ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, må betragtes som value judgments afgivet overfor en professionel aktør indenfor dennes hverv og i et relevant forum med ganske få deltagere og med rigelig mulighed for kontradiktion. Og det fastholdes i denne forbindelse, at det har relevans, at ytringerne er fremsat overfor en advokatvirksomhed og ikke overfor eksempelvis en privatperson vedrørende dennes privatliv og familieliv.

Samtlige ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, er fremsat overfor den advokatvirksomhed, der på tidspunktet for fremsættelsen af ytrin-

gerne havde rejst krav eller foretaget processuelle skridt mod sagsøgte og for hvilke, sagsøger var partsrepræsentant. Den omstændighed, at Landsretten afviste advokatvirksomhedens påstande om ærekrænkelse allerede fordi advokatvirksomheden ikke i et relevant og tilstrækkeligt omfang havde redegjort nærmere for sin påstand, medfører ikke, at den påtaleberettigede dermed er sagsøger i nærværende sag. Landsrettens afgørelse er således alene baseret på de processuelle fejl og mangler, Landsretten konstaterede vedrørende sagens førelse, herunder ved skriftvekslingen, bevisførelsen og proceduren. Der henvises til eksemplifikation til bemærkningen omtalt i påstand B nr. 79 "fupfirma," der vel kun med en særlig logik kan antages at vedrøre andre end selve advokatvirksomheden.

Til sagsøgers påstand B bemærkes særskilt, at alene beskyldninger (statement of facts) kan kræves mortificeret og således ikke værdidomme (value judgments) og allerede af denne grund skal sagsøgte frifindes for samtlige forhold omfattet af sagsøgers påstand B om mortifikation.

Den nedlagte påstand B ses i øvrigt alene at være nedlagt for at Retten og sagsøgte til stadighed kan blive fastholdt i at skulle foreholdes disse ytringer, selv nu mere end 8 år efter sagens oprindelse og på trods af Landsrettens meget klare frifindende dom.

Sagsøgers påstand B savner således i enhver henseende retlig interesse.
..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Påstand A

Sagen er anlagt af Eva Persson den 7. februar 2020.

Det fremgår af straffelovens § 96, stk. 1, at adgang til privat påtale bortfalder, når den berettiget ikke har anlagt sagen inden 6 måneder efter, at den berettigede har fået sådan kundskab, at han har tilstrækkeligt grundlag for sagsanlæg.

Eva Perssons påstand A vedrører ytringer, som er fremsat i perioden fra den 8. juni 2016 til den 9. september 2022.

På baggrund af det anførte finder retten, at adgangen til privat påtale vedrørende de ytringer, der er fremsat før den 7. august 2019, er bortfaldet, da retten finder, at der ikke er en sådan sammenhæng mellem ytringerne, at der er tale

om en fortsat forbrydelse, der giver grundlag for at beregne fristen fra et tidligere tidspunkt.

Det er således alene ytringerne anført i påstand B, punkt 73-86, der kan tages under påkendelse i forhold til et eventuelt strafansvar.

Retten bemærker, at de fremsatte ytringer er fremsat efter ikrafttræden af lov nr. 1719 af 27. december 2018, og de fremsatte ytringer under punkt 73-86 skal således behandles efter de nugældende bestemmelser i straffeloven.

Sagen mod Helmer Arne John Christensen er nu anlagt af Eva Persson personligt, og efter indholdet af Østre Landsrets afgørelse i ankesagen **Helmer Arne John Christensen mod Concilio & Co advokatfirma I/S** (BS-28935/2020-OLR (8. afdeling)) finder retten ikke, at retten er afskåret fra at tage stilling til de nedlagte påstande i forhold til Eva Persson personligt.

Retten bemærker, at parternes uoverensstemmelser rækker helt tilbage til 2016 og vedrører et tvist om betaling for udarbejdelse af et testamente, en tvist som senest Østre Landsret har afgjort i den anførte dom fra Østre Landsret.

Ytringerne er fremsat i retsmøder i forbindelse med behandlingen af den tidligere byretssag og ankesag i Østre Landsret og under nærværende sag samt overfor Advokatnævnet i forbindelse med en klagesag.

Retten finder ikke, at Helmer Arne John Christensen i forbindelse med sin forklaring under hovedforhandlingen i den tidligere byretssag er fremkommet med udtalelser omfattet af straffelovens § 267, idet hans forklaring i alt væsentlighed går ud på at forklare, hvorfor han er fremkommet med de udsagn, som var til prøvelse under denne sag, og som tillige er til prøvelse i nærværende sag, men hvor sagen er anlagt for sent. Det drejer sig om punkterne i påstand B, punkt 73-77.

I påstand B, under punkterne 78-86, er Arne Helmer John Christensen fremkommet med beskyldninger i et retsmøde om, at der **forelå aftalt spil mellem dommeren og Eva Persson**, at Eva Persson driver et fupfirma, i et indlæg til Østre Landsret har **beskyldt Eva Persson for at lyve under vidneansvar**, at Eva Persson **har truet Christensens tidligere advokat, advokat Løfberg væk**, i anke-replik har beskyldt Eva Persson for **falske anklager**, som er en overtrædelse af straffelovens § 164, og overfor Advokatnævnet har anført, at Eva Persson har gjort sig **skyldig i grov forvanskning af sagen for Østre Landsret**, at Eva Persson har tilsidesat de advokatetiske reglers pkt. 18, og groft har vildledt retten, og at **hverken Eva Persson eller dennes virksomhed er momsregistreret**.

Efter karakteren af de fremkomne udsagn finder retten, at udsagnene var egnet til at krænke Eva Perssons ære, jf. straffelovens § 267, stk. 1, bortset fra udsagnet om, at hverken Eva Persson eller dennes virksomhed er momsregistreret.

Efter karakteren af ytringerne finder retten ikke, at disse er omfattet af straffelovens § 268, hvorfor ytringerne alene henføres under straffelovens § 267.

Endvidere finder retten det godtgjort, at Helmer Arne John Christensen havde det fornødne forsæt.

Retten finder endvidere ikke, at ærekrænkelserne er straffri efter straffelovens § 269, stk. 1, jf. stk. 2. Retten har lagt vægt på, at det ikke er sandsynliggjort, at der var en rimelig anledning til fremsættelsen, herunder at der var et faktisk grundlag for ærekrænkelserne, eller at fremsættelsen af ærekrænkelserne skete i god tro.

Det af parterne i øvrigt anførte kan ikke føre til et andet resultat.

Straffen fastsættes til 10 dagbøder på hver 250 kr. Forvandlingsstraffen er fængsel i 10 dage.

Retten har ved strafudmålingen i formildende retning lagt vægt på, at ytringerne er fremsat i forbindelse med behandling af parternes tvist i retten henholdsvis ved Advokatnævnet. Ytringerne er således alene fremsat overfor en begrænset kreds af personer. Endvidere har Eva Persson haft lejlighed til kontradiktion.

Påstand B

Det følger af straffelovens § 270, at såfremt en beskyldning kendes ubeføjet, optages der efter forurettedes påstand en bemærkning herom i domsslutningen.

Det fremgår af straffelovens § 96, stk. 5, at bestemmelsens stk. 1-4 finder anvendelse med hensyn til mortifikation efter § 270, dog er forældelsesfristen forlænget til 3 år.

Eva Perssons påstand om mortifikation i den nuværende form blev indført på domstolens sagsportal den 7. marts 2022. Det fremgår af § 3, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 2016-09-21 om proceduren for udfyldelse af oplysninger på domstolens sagsportal, at bl.a. påstande kun gyldigt kan ændres ved, at parten udfylder ændringen i felter på sagsportalen, og kan ikke alene ske i et indlæst påstandsdocument.

På baggrund af det anførte finder retten, at mortifikationspåstanden i den nuværende form først er gyldigt nedlagt den 7. marts 2022, hvorfor retten finder, at udsagn fremkommet forud for den 7. marts 2019 er forældede i forhold til at gøre mortifikation gældende.

Herefter er det kun påstand B, pkt. 73-86, der kan tages under påkendelse i forhold til mortifikationsspørgsmålet.

Det fremgår under påstand A, at Helmer Arne John Christensen er frifundet for injurier for så vidt angår de udsagn, der fremgår af påstand B, pkt. 73-77 og 86, hvorfor han i forhold til disse udsagn tillige frifindes for påstanden om mortifikation efter straffelovens § 270.

Herefter tages mortifikationspåstanden alene til følge for så vidt angår udsagnene i påstand B, pkt. 78-85 - i samme omfang som Helmer Arne John Christensen er fundet skyldig efter straffelovens § 267.

Det af parterne i øvrigt anførte kan ikke føre til et andet resultat.

Påstand C

Krav efter erstatningsansvarslovens § 26 forældes efter den almindelige forældelsesfrist på 3 år efter forældelseslovens § 3, stk. 1.

Ved vurderingen af, om Eva Persson har krav på godtgørelse efter bestemmelsen, indgår herefter de ytringer, som er fremsat mindre end 3 år efter sagsanlægget, hvilket betyder, at krav, der måtte udspringe af de ytringer, der fremgår af påstand B, pkt. 1-16, er forældede.

På baggrund af det anførte finder retten, at selv om der ikke kan pålægges et strafansvar vedrørende de ytringer, der fremgår af påstand B, pkt. 17-72, indgår de i vurderingen af, om Eva Persson har krav på tortgodtgørelse, i det omfang ytringerne er omfattet af den dagældende § 267 og ikke ville være straffri efter den dagældende straffelovs § 269.

Ytringerne i påstand B, pkt. 17-72, er i det væsentlige fremkommet i processkrifter i forbindelse med byrettens behandling af den tidligere retssag og i forbindelse med en klagesag i Advokatnævnet. Retten finder, at Helmer Arne John Christensens påstande om, at Eva Persson har handlet i strid med god advokatskik og de advokatetiske regler ikke i sig selv er omfattet af straffelovens § 267, da påstandene er fremsat i forbindelse med en retssag/advokatnævns sag. Retten finder herefter ikke, at ytringerne i påstand B, punkt 17, 51, 57, 61, 62 og 65, er omfattet af straffelovens § 267. Endvidere finder retten, at påstand B, punkt 39 og 41 efter ytringernes indhold ikke er omfattet af § 267.

Efter karakteren af de øvrige ytringer fremsat i påstand B, punkt 18-38, 40, 42-50, 52-56, 58-60, 63-64, og 66-72, finder retten, at ytringerne efter deres karakter er omfattet af straffelovens § 267. Endvidere finder retten, at såfremt strafansvaret ikke var forældet efter straffelovens § 96, stk. 1, ville der ikke foreligge straf-frihedsgrunde efter den dagældende straffelovs § 269.

Retten finder således, at Helmer Arne John Christensen i det anførte omfang ved sine ytringer retsstridigt har krænket Eva Persson ære, hvilket har været egnet til at skade hendes virke som advokat. Herefter skal Helmer Arne John Christensen betale tort efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, som passende kan fastsættes til 10.000 kr. med procesrenter fra sagsanlæg. Retten har ved fastsættelsen lagt vægt på, at beskyldningerne er fremkommet over for et begrænset antal personer. Endvidere har retten lagt vægt på antallet af fremsatte ytringer omfattet af straffelovens § 267, men samtidig lagt vægt på, at ytringerne i det væsentlige er fremkommet under en retssag og nogle advokatnævnssager, hvor Eva Persson har haft lejlighed til kontradiktion.

Det af parterne i øvrigt anførte kan ikke føre til et andet resultat.

Sagsomkostninger

Med hensyn til sagsomkostninger bemærkes, at advokat Eva Persson har været mødt i sagen som selvmøder og derfor ikke har krav på sagsomkostninger for så vidt angår advokatbistand, men alene har krav på dækning af retsafgift og kompensation for den anvendte tid i retten, i det omfang sagens udfald berettiger hertil, jf. UfR. 2020.259 Ø.

Under hensyn til sagens forløb og udfald, herunder at Helmer Arne John Christensen er idømt et strafansvar og dømt til at betale tortgodtgørelse til Eva Persson, finder retten, at Eva Persson har krav på dækning retsafgift på 500 kr. og tabt arbejdsfortjeneste for anvendt tid i retten, som passende kan fastsættes til skønsmæssigt 15.000 kr. Ved fastsættelsen af beløbet er der lagt vægt på antallet af retsmøder i sagen, herunder telefonmøder.

Da Helmer Arne John Christensen har fri proces, skal beløbet på i alt 15.500 kr. endeligt afholdes af statskassen.

THI KENDES FOR RET:

Helmer Arne John Christensen straffes med 10 dagbøder på hver 250 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 10 dage.

Følgende beskyldninger kendes ubeføjede:

- **Beskyldningerne** under det forberedende retsmøde ved retten på Frederiksberg i nærværende sag den 17. september 2020 (bilag 27) om, at der er "aftalt spil" mellem Eva Persson og dommeren, kendes ubeføjet.
- **Beskyldningerne** under det forberedende retsmøde ved retten på Frederiksberg i nærværende sag den 17. september 2020 (bilag 27) om, at Eva Perssons firma er et "fup firma", kendes ubeføjet.
- **Beskyldningerne** som fremsat i meddelelse til Østre Landsret af 14. november 2021 (bilag 28) om, at "Eva Persson lyver under vidneansvar", kendes ubeføjet.
- **Beskyldningerne** som fremsat i meddelelse til Østre Landsret af 14. november 2021 (bilag 28) om, at Eva Persson har truet kollegaen Charlotte Løfberg, herunder at "advokat Charlotte Løfberg er blevet truet væk af Eva Persson", kendes ubeføjet.
- **Beskyldningerne** som fremsat over for retten på Frederiksberg den 26. august 2022 ved sagsøgtes upload af bilag AP, om, at Eva Persson med baggrund i falske anklager (eller i øvrigt) har overtrådt straffelovens § 164, kendes ubeføjet.
- **Beskyldningerne** som fremsat i brev af 9. september 2022 sendt til Advokatnævnet, advokat Vivian Peiders, advokat Anja Brøndtved og advokat Albert Juul Dagens (bilag 35) om, at Eva Persson har gjort sig skyldig i "grov vildledning og forvanskning af sagen" for Østre Landsret (sag BS-28935/2020-OLR), kendes ubeføjet.
- **Beskyldningerne** som fremsat i brev af 9. september 2022 sendt til Advokatnævnet, advokat Vivian Peiders, advokat Anja Brøndtved og advokat Albert Juul Dagens (bilag 35) om, at Eva Persson har tilsidesat de advokat etiske reglers pkt. 18.1, kendes ubeføjet.
- **Beskyldningerne** som fremsat i brev af 9. september 2022 sendt til Advokatnævnet, advokat Vivian Peiders, advokat Anja Brøndtved og advokat Albert Juul Dagens (bilag 35) om, at Eva Persson groft har vildledt retten, kendes ubeføjet.

Helmer Arne John Christensen skal inden 14 dage til Eva Persson betale 10.000 kr. med tillæg af procesrente fra sagens anlæg, til betaling sker.

Statskassen skal inden 14 dage til Eva Persson betale 15.500 kr. i sagsomkostninger.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis du søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indlevere

ansøgningen på minretssag.dk.

Du kan læse mere på domstol.dk.

Publiceret til portalen d. 06-12-2022 kl. 12:45

Modtagere: Advokat (H) Eva Tofteberg Persson, Sagsøgte Helmer Arne John Christensen, Advokat (H) Søren Noringriis, Sagsøger Eva Tofteberg Persson